

претерпѣвали благочестивыи те ꙗко нечестивыи те. ꙗкоже ꙗкоже не вѣрныи те народи частю нападали по вселеннаа на христїаныи те, и ги ѡскорѣвали и оубивали: ꙗкоже то ва, двамъ, презъ нѣколко вѣкове вспламанїлоса пакъ гонѣнїе противъ христѡва та цѣрковь, кога то, при междоусѡбнї-ахъ раздоръ на востѡчна та и западна цѣрковь, Мохамѣтъ завладѣвъ востѡкъ, и оутѣснилъ христїанство то: а западъ ѡстанаа подъ иго то на свѣтѣрнаго Папа. ꙗкоже вышереченныи те гонїтели, (кои то можемъ да назвѣмъ вѣшныи) възрасли и дрѹги гонїтели домашныи, заради които съ: Іѡаннъ пише, "ꙗкоже насъ иzydѡша, но не вѣша ꙗкоже насъ.", (1 Писл: б. 19.) и тїа съ ѣретицыи те, кои то ѡнишъ закрылихъ истина та, а съ странныи те си и погїбелни мнѣнїа та оудавишъ истина та. Всичкии те вѣкове съ пѣли ꙗкоже таквиши чѹдовища, кои то наипаче съ раздрали оутрѡба та на христѡва та цѣрква. Послѣ пришествие то Спасителево прорасли тїа главни ѣресы: Оїмонїатска та, Валентїнїанска та, Монтанска та, Манихѣйска та, Прїанска та, Пелагїанска та, Несторїанска та, Евтѹхїанска та, и прч. кои то ѣ излишно (зѣадѣ) ѣдна по ѣдна да и зчиславама: Понѣже вътрешнии те гонѣнїа та, както и вѣшныи те ще са продѣлавахъ до край свѣтъ: то ѣсть до то ва времѣ, въ което ще провѡди сынъ челоѣческїй свои те Ангелы да съберѣтъ ꙗкоже Негово то Царство всичкии те съблѣзныи и беззаконницы: и ще да ги мѣтнѣтъ въ пѣщ та ѡгнена. (Матѣ: гл. 41.)